

[Aksel Larsen.]

man skulle se at nå til et lavere renteniveau. Jeg finder det rimeligt at få en forklaring af regeringen på det spørgsmål, jeg har stillet, om regeringen billiger denne nationalbankens pengepolitik.

Økonomiministeren (Kjeld Philip): Det er jo således, at den politik, nationalbanken fører, er bestemt i vor lovgivning, idet det ifølge loven om Danmarks nationalbank er pålagt denne bank at opretholde et sikkert pengevæsen her i landet, og herved må man vel i vore dage først og fremmest tænke på opretholdelsen af en rimelig balance mellem vore betalinger til og fra udlandet. Til at nå dette mål er der ikke stillet særlig mange midler til rådighed for nationalbanken.

Regeringen kan naturligvis kun billige, at nationalbanken søger at nå de mål, som lovgivningsmagten har pålagt den at tilstræbe. Regeringen finder i øvrigt, at den må overlade til banken at vælge mellem de midler, som den nu engang finder mest hensigtsmæssige.

Aksel Larsen: Jeg havde ikke forestillet mig, at regeringen ville erklære, at den er så magtesløs med hensyn til at øve indflydelse på nationalbanken. Der burde dog være en vis koordinering eller en vis samklang mellem regeringens og folketingets politik på den ene side og nationalbankens pengepolitik på den anden side.

Jeg tillader mig at erindre den højtærede minister om, at hvis man tænkte sig det muligt at nå til en finansiering af boligbyggeriet til en reel rente af 4 pct., altså med obligationer uden kurstab, ville man kunne nå til en husleje i det nyere byggeri, der kun var to tredjedele af det, den ellers ville blive. Det vil altså sige, at et renteniveau som det, vi nu har for boligbyggeriet, bevirker, at huslejen bliver 50 pct. højere, end den ville blive, hvis vi havde en rimelig rente på reelt 4 pct. Jeg tillader mig at spørge, om regeringen virkelig mener, at

det er rigtigt på den måde, som det nu sker, at hidføre en fordyrelse af boligbyggeriet ud over, hvad vi har oplevet tidligere.

Økonomiministeren (Kjeld Philip): Jeg vil gerne oplyse, at der er et regelmæssigt samarbejde mellem nationalbanken og regeringen, men det er nu engang i lovgivningen bestemt, at visse størrelser fastsættes af nationalbanken, andre af regeringen. Det sker normalt, hvis det drejer sig om væsentlige ting, efter forudgående drøftelse mellem de to organer. Der er således den af det ærede medlem efterlyste samklang mellem de to parter.

Det ærede medlem omtalte mulighederne for yderligere boligmangel, men jeg tror, det ærede medlem vil være enig med mig i, at der ikke kan bygges mere, end der bygges i øjeblikket. Samtlige håndværkere og arbejdere er beskæftiget, vi har i øjeblikket fuld beskæftigelse. Jeg kan ikke her tage stilling til de tal, det ærede medlem nævnte til belysning af rentens indflydelse på lejen. Det forekommer mig, at der var regnet med en meget stærk virkning af rentestigningen. Det er klart, at alle må ønske en lavere rente, men det er også klart, at vi er afhængige af udlandet. Vi har et ansvar over for vor valuta, som vi også må leve op til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *H. C. Toft* til statsministeren:

„Vil statsministeren oplyse, hvornår det kan forventes, at der vil fremkomme en redegørelse fra det i 1961 nedsatte udvalg om udflytning af statsinstitutioner til provinsen?“

H. C. Toft: I 1961 nedsatte daværende statsminister Kampmann et udvalg til undersøgelse af mulighederne for statsinstitutioners udflytning til provinsen bort fra hovedstadsområdet. Da regeringen nedsatte dette udvalg, var det, efter at man fra